

I sommarfagra Södermanland sitter en 5-årig liten pojke på trätrappan till veranden vid sommarhuset, dricker sin morgonchoklad och tittar intensivt på jordkällaren med sin träport och funderar över om ekorren även denna dag ska försöka öppna porten, för en tid innan lyckades den lilla ekorren med konststycket och plockade med sig en kartong – där fanns familjens tårta.

Pojken och ekorren såg varandra, ekorren med sina pliriga, pigga ögon, iakttagande, frambenen tätt som i bön; ”snälla vän” ge mig något, det är tidig morgon och jag är hungrig, vet att du är vänlig och snäll som små barn är i den åldern, visst insåg pojken faktum och han viskade svagt till ekorren; ”mamma blir arg på mig om jag öppnar jordkällaren”.

Var dag dök ekorren upp vid huset hela sommaren. Ekorren ”Ekke” tog maten ur handen, rågbröd och nötter, skämde bort honom. Sommaren gick mot sitt slut och vi skildes åt – året därefter träffades vi aldrig, kanske ”Ekke” bildat egen familj.

Vänskapen och minnet består, pojken, det var jag!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johanne Rydgren Rilje med Poeter.se id #46702 innehar upphovsrätten